

Suç Korkusu Üzerine Yapılan Çalışmaların Bibliyometrik Analizi Bibliometric Analysis of Studies on Fear of Crime

Özge GÜLVER*

Öz

Suç korkusu, toplumlar için suç olgusunun kendisi kadar önemli problemlerden bir tanesidir. Bireylerin gündelik yaşam pratiklerini suç mağduru olma ihtimallerini dikkate alarak planlamalarına, kısıtlamalarına da yol açması bağlamında suç korkusunun nedenlerinin ve yansımalarının irdelenmesi önem taşımaktadır. Bu çalışma, akademik literatürün en önemli kaynaklarından biri olan *Web of Science* (WoS) veri tabanı ve alan yazında yer alan çalışmalar için haritalar oluşturan, bibliyometrik görseller sunan *VOSviewer* yazılımı kullanılarak, suç korkusu üzerine yapılan çalışmalara ilişkin bibliyometrik analiz sunmaktadır. Suç olgusu, tamamen önlenememesi mümkün olmayan bir problemdir. Suçların yöntemler ve çeşitlilik bakımından artış da gösteriyor olması nedeniyle, suçun bir yansıması olarak suç korkusuyla ilgili araştırmaların da devamlılığı önemini koruyacaktır. Çalışma kapsamında, suç korkusu ile ilgili araştırmalar, yıllara, ülkelere, en çok atıf alan yazarlara ve araştırmalara, en sık kullanılan anahtar sözcüklere ve yazarların hangi disiplinlerde araştırma yaptıklarına göre analiz edilmiştir. Bulgular, suç korkusu ile ilgili araştırmaların özellikle 2019, 2020, 2021 yıllarında daha fazla yapıldığını; bölge olarak Amerika Birleşik Devletleri bünyesinde daha fazla araştırmanın olduğunu; birden fazla yazarı olan araştırmaların daha fazla atıf aldığını; suç korkusu (*fear of crime*), suç (*crime*), mağduriyet (*victimization*) gibi anahtar sözcüklerin daha fazla tekrar ettiğini; disiplinlere göre ise araştırmaların en çok kriminoloji/penoloji, psikoloji ve sosyoloji çatısı altında yer aldıklarını göstermektedir. İlgili analizlerin, suç korkusu ile ilgili araştırma yapacak olanlara katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar sözcükler: Suç, suç korkusu, suç mağduriyeti korkusu, suç korkusu araştırmaları, bibliyometrik analiz.

Abstract

Fear of crime is one of the most important problems for societies as much as the crime itself. It is important to examine the causes and reflections of fear of crime in the context of the fact that it causes individuals to plan and restrict their daily life practices by taking into account the possibility of being a victim of crime. This study presents a bibliometric analysis of the studies on fear of crime by using the Web of Science (WoS) database, one of the most important sources of academic literature, and VOSviewer software, which creates maps for studies in the literature and provides bibliometric visuals. Crime is a problem that cannot be completely prevented. Since crimes are increasing in terms of methods and diversity, the continuity of research on fear of crime as a reflection of crime will remain important. Within the scope of the study, research on fear of crime was analyzed according to years, countries, most cited authors and studies, most frequently used keywords, and in which disciplines the authors conducted research. The findings show that more research on fear of crime was conducted especially in 2019, 2020,

* Arş.Gör.Dr., Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi, Güvenlik Bilimleri Fakültesi, Sosyal Bilimler Bölümü. E-posta: ozgegulver2805@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1495-5628

2021; more research was conducted in the United States as a region; research with more than one author received more citations; keywords such as fear of crime, crime, victimization were repeated more frequently; and according to the disciplines, the researches were mostly under the umbrella of criminology/penology, psychology, and sociology. It is expected that the related analyses will contribute to those who will conduct research on fear of crime.

Keywords: Crime, fear of crime, fear of crime victimization, fear of crime research, bibliometric analysis.

Giriş

Bibliyometrik çalışmalar, araştırmacıların ilgi duydukları alanlara yönelik çalışmalarını nicel olarak analiz edebildikleri çalışmalarıdır. Ayrıca söz konusu alana yönelik çalışma yapacaklar için rehber olabilmesi açısından değer taşımaktadır.

Bibliyometrik çalışmalar, bir araştırma alanının performansının geriye dönük olarak incelenmesiyle ilgilidir. Bu çalışmalar genellikle araştırma alanındaki yazarları, kurumları, ülkeleri ve dergileri içerebilecek verimli araştırma bileşenlerini ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır (Donthu vd., 2021: 291-292). Güleriyüz ve Kurt Yılmaz (2020, s. 400), “bibliyometri yöntemi ile yapılan araştırmalarda, ilgili belge ve yayınların belirli özellikleri ele alınarak bilimsel iletişime ilişkin” çeşitli bulgulara ulaşıldığını ifade etmişlerdir. Okubo (1997, s. 9), bibliyometrik çalışmaların, makalelerin ülkeye, kuruma ve yazara göre sayılması; yayınlanmış çalışmaların bilim camiası üzerindeki etkisini ölçmek amacıyla atıfların sayılması; ortak atıfların sayılması (tek bir makalede iki makalenin birlikte atıf yapılma sayısı) vb. teknikleri bir araya getirdiğini; böylelikle daha ayrıntılı ve daha etkili ölçümlerin yapılmasının sağlandığını ifade etmiştir. Bu çalışma, *Web of Science* (WoS) veri tabanı ve alan yazında yer alan çalışmalar için haritalar oluşturan, bibliyometrik görseller sunan *VOSviewer* yazılımı kullanılarak suç korkusunu irdeleyen çalışmalara ilişkin bibliyometrik analiz sunmaktadır.

Suçun yol açtığı ekonomik zararlar bir şekilde karşılanabilir olsa da sosyolojik ve psikolojik etkileri çoğu zaman kalıcı olabilmektedir (Akdemir, 2021, s. 25). Dolayısıyla, herhangi bir suçla karşılaşmamış olsalar bile, insanların potansiyel olarak suçtan mağdur olabilme konusunda endişe ve korkularının olması anlamlıdır.

Suç olgusu, toplumsal problemlerin başında gelmektedir. Suçtan zarar görebilme ihtimaline ilişkin korku duygusuyla ilintili olan suç korkusu -diğer bir ifade ile suç mağduriyeti korkusu- suçun kendisi kadar önem taşımaktadır. Suç korkusunun, bireysel ve/veya toplumsal nedenlere bağlı birçok bileşeni mevcuttur. Bu bağlamda, bireylerin yaşının, cinsiyetinin, buldukları mekânın, toplumsal güven ortamının güçlü olup olmamasının, medyanın vb. suç korkusuyla ilişkili olabileceğini söyleyebilmek mümkündür.

Suç korkusunun nedenlerinin araştırıldığı çalışmalar incelendiğinde, en çok dikkate alınan değişkenlerden birinin “cinsiyet” olduğu görülmektedir. Bir suçtan mağdur olabilme düşüncesine ilişkin korku duygusunun cinsiyetle olan ilişkisine odaklanan bazı çalışmalar (Lebowitz, 1975; Clemente ve Kleiman, 1977; Braungart vd., 1980; Gordon vd., 1980; Ollenburg, 1981; LaGrange ve Ferraro, 1989; Rountree ve Land, 1996; Gustafson, 1998; Ditton vd., 1999; Craske, 2003; Farrall vd., 2007; Callanan, 2012) istikrarlı bulgular göstermekte ve kadınların bir suçtan mağdur olabilmeye ilişkin korku duygularının erkeklere göre daha fazla olduğuna dikkat çekmektedir.

“Yaş” değişkeninin suç korkusuyla ilişkisini araştırmalarına dâhil eden bazı çalışmalarda ise (Braungart vd., 1980; Ollenburg, 1981; Mawby, 1986; Skogan, 1987; Bennett ve Flavin, 1994; Rountree ve Land, 1996; Farrall vd., 2007; LaGrange ve Ferraro, 1989; Pain, 2001) cinsiyetin suç korkusuyla ilişkisinde olduğu kadar istikrarlı bulguların yer almadığı görülmektedir. Bu çalışmalardan bazıları, gençlerin daha fazla suç korkusu duyduklarını; bazıları ise onların suç korkularının daha az olduğunu gösterirken; bazıları da yaşın kayda değer herhangi bir etkisinin olmadığına işaret etmektedir.

“Öğrenim düzeyinin ve gelirin” suç korkusuyla ilişkisini dikkate alan bazı araştırmalar (Clemente ve Kleiman, 1977; Bennett ve Flavin, 1994), suç korkusunun öğrenim düzeyi düşük olan kişilerde daha yüksek olduğunu ve yoksul insanların bu korkuyu duyma bakımından daha muzdarip olduklarını göstermektedir. Ayrıca, medeni durum ile suç korkusu arasındaki ilişkiyi de inceleyen bazı araştırmalar (Braungart vd., 1980; Will ve McGrath, 1995; Scott, 2003; Alda vd., 2017; Boateng ve Adjekum-Boateng,

2017) olmakla birlikte; söz konusu değişkene ilişkin istikrarlı bulguların yer almadığı; kiminin evli olmayan kadınlarda korku düzeyinin daha yüksek olduğuna; kiminin ise daha düşük olduğuna dikkat çektiği ya da kayda değer bir etkisinin olmadığına işaret ettiği görülmektedir.

Suç korkusunu cinsiyet kadar etkileyen en önemli değişkenlerden bir diğeri de bireylerin “mağduriyet geçmişi”nin olup olmamasıdır. Mağduriyet geçmişinin suç korkusuyla ilişkisini dikkate alan araştırmaların (Friedman vd., 1982; Skogan, 1987; Farrall vd., 2007) bulguları, bireylerin mağduriyet geçmişlerinin olması ile suç korkularının çok güçlü bir ilişki içerisinde olduğunu ortaya koymaktadır. Mağduriyeti deneyimleyen bireylerin travma yaşamalarının kaçınılmaz oluşu da söz konusu araştırmalarda dikkat çekilen hususlar arasındadır.

Suç korkusu, yukarıda yer verildiği gibi farklı değişkenlerle olan ilişkisi çerçevesinde irdelenmekle birlikte; nedenleri ve yansımaları açısından çok yönlü bir şekilde araştırmalara konu olan bir problemdir. Bu çalışma kapsamında suç korkusu, öncelikle kavramsal çerçevede ele alınacaktır. Sonrasında ise *Web of Science* (WoS) veri tabanı kullanılarak erişilen suç korkusu özelindeki çalışmalara ilişkin bulgulara ve analize yer verilecek; alan yazınla ilgili değerlendirmeler sunulacaktır.

Suç Korkusuna Kavramsal Bir Bakış

Korku duygusu, insanın en temel duygularından biridir. Bir yönüyle güvende kalabilmek için gerekli olan korku duygusu, bir yönüyle –özellikle yoğun olarak hissedildiğinde ve rahatsızlık uyandırdığında- istenmeyen, kaçınılan bir duygu durumudur. Tehlike anında olmak ya da yalnızca tehlikeli bir durumla karşı karşıya kalabileceğine ilişkin istemsiz bir şekilde senaryolar üretiyor olmak, korku duygusunun ortaya çıkması için yeterlidir. Suç olgusu, herhangi bir mağduriyet deneyimi olup olmaması fark etmeksizin herkesi ilgilendirebilecek ve korku duygusu uyandırabilecek toplumsal bir problemdir. Suç mağduru olma ve suçtan psikolojik, fiziksel, maddi vb. zararlar görebilme, kayıplar yaşama düşüncesi karşısında ortaya çıkan duygu durumu ise suç korkusudur.

Alan yazında “suç korkusu” kavramına ilişkin çeşitli tanımlar yer almaktadır. Garofalo (1981, s. 840), suç korkusunun, çevrede suçlu davranışa ilişkin birtakım algılanan ipuçlarının olmasıyla ortaya çıkan bir duygu olduğunu ifade etmiş; bu nedenle korku duygusunun kaçınılmaz olduğuna dikkat çekmiştir. Benzer şekilde, Ferraro’ya (1995, s. 8) göre suç korkusu, insanların “suçla ilişkilendirdikleri sembollere” ya da suçun kendisine” karşı “korku veya anksiyete şeklinde gelişen duygusal bir tepki”dir. Bu tanım kapsamında, korkunun oluşması için “potansiyel bir tehlikenin varlığının” kastedildiğini; bunun “algılanan risk” olduğunu ifade etmiştir. Sembolik etkileşimin, suç riski algısının, korku duygusunun oluşmasındaki rolünü aydınlatan bir teorik perspektif olduğunu öne sürmüştü; suç korkusuna açıklık getiren teoriler arasında yer aldığını ifade etmiştir. Sembolik etkileşim, insanların mağduriyet potansiyelleriyle ilgili bilgileri nasıl toplayıp yorumladıklarını ve bunun karşısında uygun eylem yollarını nasıl seçtiklerini anlamlandırabilmek için önemlidir. Gabriel ve Greve (2003, s. 606) ise suç korkusunu fiziksel zarar, maddi kayıp, utanç ve aşağılanma gibi oldukça farklı türde “tehdit içeren bir yapı” olarak tanımlamışlardır.

Stanko (1995, ss. 47-48), suç korkusu kavramının tanımlanmasında fikir birliği olmadığını; buna rağmen suç korkusunun temel bileşenlerinin birçok araştırmacı tarafından kabul gördüğünü ifade etmiştir. Söz konusu bileşenler; suç korkusunun genelde “suçun neticesinde fiziksel bir zarara uğramakla ilgili tehlike duygusundan” kaynaklandığı; evin dışında, büyük bir olasılıkla da “kentsel bir mekânda yalnız olmakla” ve kişinin zarar görme ihtimali karşısında “potansiyel olarak kendini savunamayacağı endişesiyle” ilişkili olmasıdır. Lim ve Chun (2015, s. 141) da suç korkusu kavramına ilişkin ortak bir tanım yapılamadığını; bunun nedeninin ise “suç korkusunun ölçümlenebilmesi için hazırlanan anketlerin farklılık gösteriyor olmasından kaynaklandığını” ifade etmiştir.

Korku -az ya da çok- suça karşı verilen rasyonel bir tepkidir. İki farklı mekanizma aracılığıyla sosyal sonuçlar üretir. Birincisi; insanlar duygusal açıdan rahatsızdırlar. Evlerinin huzur ve güvenliğinin tadını çıkarmak yerine kendilerini savunmasız ve izole edilmiş hissederler. Okula, markete, işe giderken dostluğun tadını çıkarmak yerine endişe ve korku duyarlar. Korku, kişisel refahta ani bir kayıp yaratır. İkincisi; korku, savunmasızlıklarını azaltmak amacıyla, savunma önlemlerine zaman ve para yatırmaya

insanları motive eder. Kapalı mekânlarda, istediklerinden daha fazla kalırlar, belirli yerlerden kaçınırlar, ekstra kilitler alırlar ve bankaya para yatırmak için özel koruma talep ederler. Bu zaman, çaba ve para muhtemelen insanları daha mutlu edebilecek başka şeylere harcanabileceği için bu tür harcamalar aynı zamanda kişisel maliyetler olarak da sayılmalı ve bunlar toplandığında sosyal maliyetlere dönüşmektedir (Moore ve Trojanowicz, 1988, s. 3).

Suç korkusu, doğası gereği toplumsal yaşamın kalitesinin düşmesine neden olan ve olumsuz sonuçlara yol açan önemli bir sosyal sorundur (Box, Hale ve Andrews, 1988, s. 341). Potansiyel tehditlerin, suçla karşı karşıya kalma ihtimalinin arttığını düşünmek bile korku duygusunun ortaya çıkması için yeterlidir. Üstelik bir suçtan mağdur olan kişilerin yaşadıkları örselenme ve/veya kayıpları nedeniyle korku duygularının daha fazla olması güçlü bir ihtimaldir. Dolayısıyla suç korkusu, aidiyet duygusunun azalmasına, sosyal izolasyona ve sosyal ilişkilerin bozulmasına neden olabilecek sosyal ve psikolojik maliyetleri olan bir sorundur.

Suç korkusu hem toplumun geneli için hem de politika yapıcılar için önemli bir sorundur çünkü yaşam kalitesini etkilemesi kaçınılmazdır. Belirli alanlardan kaçınmak, günlük aktiviteleri kısıtlamak, kişinin evini daha güvenli hale getirmesi ve hatta kendini korumak için silah taşınması da dâhil olmak üzere kaygıya ve davranış değişikliklerine yol açabilmektedir (Ferraro, 1995; Warr, 1985; Lane, 2015). İnsanların dün olduğu gibi –hatta artarak- bugün de kendilerini suçlardan koruyabilmek için daha fazla önlem almaya ihtiyaç duyuyor olmaları, suç korkusu ile ilgili araştırmaların önemini koruduğunu göstermektedir.

Suç korkusu probleminin nedenlerine açıklık getiren kuramsal temeller arasında yer alması bağlamında, “algılanan risk” kuramının, alan yazında en sık başvurulan kuramlardan biri olduğu ifade edilebilir. Bu çalışma kapsamında yer verilen “en çok atıf alan makaleler” incelendiğinde de suç korkusunun önemli bileşenleri arasında olması açısından algılanan risk kuramının ön plana çıkan kuramlar arasında olduğu görülmektedir. Algılanan risk düzeyi, sosyal ve fiziksel düzensizlik işaretlerinin yoğunluğuna bağlı olarak şekillenmektedir. Araştırma bulguları ve değerlendirmeleri çerçevesinde görüleceği gibi düzensizliği sembolize eden durumların artması, algılanan riskin de artması anlamına gelmektedir.

Suçun sosyal psikolojik yansımalarından biri, insanların “suçtan korunma davranışları” geliştirmeleridir ve riskleri azaltabilmek, güvende kalabilmek için davranışlarını kısıtlama yoluna gidebilirler. Ferraro (1995, s. 61) da “korku duygusu”nun ve “davranışın kısıtlanması”nın, “algılanan riskin bir sonucu olarak ortaya çıkan iki tepki” olduğunu ifade etmiştir.

Suç karşısında savunmasız kalabilme ve böylelikle mağdur olma ihtimallerinin fazla olması nedeniyle, suç korkusunu açıklamak için en çok başvurulan kuramlardan diğeri “incinebilirlik” kuramıdır. Çocuklar, yaşlılar, özel gereksinimleri olan bireyler, kadınlar vb. incinebilirliği ile anılan gruplardır. Pantazis (2000, s. 417), yoksulluk içinde yaşayanlar, kadınlar ve yaşlılar gibi belirli grupların ekonomik ve sosyal konumları, büyüklükleri ya da sağlıkları nedeniyle “savunmasız” kalabilecekleri gerçeğinden hareketle, incinebilirlik/savunmasızlık kuramının, onların güvensiz hissetme deneyimlerini keşfedebilmek için yararlı bir temel sağladığını ifade etmiştir.

Bireylerin bir suç nedeniyle mağduriyet geçmişinin olması yani suçtan örselenme deneyimi, suç korkusunu en çok etkileyen -korkunun artmasına yol açan- önemli nedenler arasında yer almaktadır. Bu bağlamda “mağduriyet” kuramının da alan yazında en çok dikkat çekilen, suç korkusuna açıklık getiren kuramsal temeller arasında yer aldığını söyleyebilmek mümkündür. Curiel ve Bishop (2018, s. 2) da suç korkusunun nedenleri çeşitlilik gösteriyor olsa da en önemli nedeninin bireysel düzeyde “mağduriyeti deneyimlemiş olmakla” ilişkili olduğuna; bu insanların çok daha fazla korku duyuyor olduklarına dikkat çekmişlerdir.

Araştırmanın Yöntemi

Suç korkusu ile ilgili çalışma yapacak olanların dikkatine sunulması ve araştırmaların ilerletilebilmesine katkı sağlayabilmek amacıyla hazırlanan bu çalışma, bibliyometrik bir analiz niteliği taşımaktadır. Ayrıca, suç korkusuna ilişkin kavramsal bir çerçeve sunulmuş; alan yazının suç korkusuyla

ilgili irdelediği farklı bileşenlere ve bulgulara temel boyutlarıyla yer verilmiştir. Suç korkusu ile ilgili kavramsal çerçeve ve alana ilişkin bulgulara yer verildikten sonra, çalışmanın analiz kısmına geçilmiştir. Araştırmaları nicel olarak analiz edebilmek için *WoS core collection* veri tabanı ve *VOSviewer* yazılımı kullanılmıştır.

Veri tabanındaki alan yazın taraması, Ocak 2024'te yapılmıştır. Arama için “*fear of crime*” (suç korkusu) anahtar sözcük grubu kullanılmıştır. “*Fear of crime*” anahtar sözcük grubu kullanılarak ve “*all fields*” (tüm alanlar) seçilerek yapılan taramada 1843 sonuca ulaşılmıştır. Veri tabanında kayıtlı 1843 çalışmanın 1615'inin “makale”; 33'ünün “erken erişim makalesi”; 32'sinin “kitap bölümü”; 28'inin “bildiri kitabı” türünde olduğu görülmüştür. Tarama için çalışmaların yayınlandığı yıl sınırlaması yapılmamıştır. Analizler, en yenisi 2024 yılına ait 1; en eskileri ise 1980 yılına ait olan 7 ve farklı disiplinlerin çatısı altında hazırlanmış olan toplam 1615 “makale” temel alınarak gerçekleştirilmiştir.

Araştırmanın Bulguları ve Analiz

Bu bölümde, suç korkusu hakkında en fazla yayın yapılan makale türündeki araştırmaların incelenmesinin ardından elde edilen veriler yer almaktadır. Söz konusu veriler, bu başlık kapsamında analiz edilmiştir.

Araştırmaların Yıllara Göre Analizi

Suç korkusu ile ilgili makale türünde yayınlanan 1615 araştırmanın yıllara göre dağılımı incelendiğinde, 114 ile en fazla makalenin 2021 yılında yayınlandığı; en az makalenin ise 4 tane olmak üzere 1981 ve 1990 yıllarında yayınlandığı görülmektedir. 2024 yılında yayınlanan 1 makalenin en az sayıya işaret ettiği görülse de bu analiz, 2024 Ocak ayı itibarıyla, dolayısıyla yılın başında yapıldığı için 2024 yılı dikkate alınmamıştır. WoS'ta kayıtlı araştırmaların yıllara göre dağılımı, Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. WoS'ta kayıtlı makale türünde araştırmaların yıllara göre dağılımı

No.	Yayın Yılı	Makale Sayısı	1615 makale içinde %	No.	Yayın Yılı	Makale Sayısı	1615 makale içinde %
1	2021	114	7.059	24	2002	22	1.362
2	2019	106	6.563	25	2003	22	1.362
3	2020	100	6.192	26	1997	20	1.238
4	2017	97	6.006	27	1998	16	0.991
5	2016	82	5.077	28	1993	15	0.929
6	2022	79	4.892	29	1995	14	0.867
7	2018	77	4.768	30	1992	13	0.805
8	2015	76	4.706	31	1982	11	0.681
9	2009	68	4.211	32	1985	11	0.681
10	2014	68	4.211	33	1987	11	0.681
11	2011	63	3.901	34	1991	11	0.681
12	2023	62	3.839	35	1984	8	0.495
13	2012	59	3.653	36	1994	8	0.495
14	2013	59	3.653	37	1999	8	0.495
15	2010	43	2.663	38	1980	7	0.433
16	2008	40	2.477	39	1986	7	0.433
17	2007	34	2.105	40	1988	6	0.372
18	2005	31	1.920	41	1989	6	0.372
19	2004	28	1.734	42	1983	5	0.310
20	2000	27	1.672	43	1981	4	0.248
21	2006	26	1.610	44	1990	4	0.248
22	2001	24	1.486	45	2024	1	0.062
23	1996	22	1.362				

Suç korkusu ile ilgili makalelerin 114 ile en fazla 2021 yılında ve bölge olarak Amerika Birleşik Devletleri'nde (45 makale) yayınlandığı görülmektedir. Amerika Birleşik Devletleri'nde yayınlanan 45 makalenin oranı, 2021 yılındaki tüm makaleler arasında %39.474'tür. Bunu 11 makale ile İngiltere; 9 makale ile İsveç; 6 makale ile Avustralya ve 5 makale ile Brezilya takip etmektedir. 2021 yılına ait 114 makalenin 3'ü (%2.632) ise Türkiye'den araştırmacılara aittir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde, suç korkusu ile ilgili makalelerin diğer ülke ve bölgelere göre daha fazla oluşu, detaylı bir irdeleme ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. WoS veri tabanında yer alan en eski makalelerin 1980 yılına ait olduğu ve toplam 7 makalenin yer aldığı daha önce belirtilmişti. Ülkelere göre dağılım incelendiğinde, bu 7 makalenin tamamının, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki araştırmacılar tarafından yayınlandığı dikkati çekmektedir. Yine Amerika Birleşik Devletleri'nde 1982 yılında yayınlanan makale sayısının (10), 1996, 2000, 2004 yıllarında yayınlanan makale sayılarıyla (10) aynı olduğu görülmektedir. 1982 yılında yayınlanan 10 makale incelendiğinde, 5'inin özellikle "yaşlıların suç korkusuna" odaklandığı dikkati çekmektedir. Buna istinaden, 1982 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşlılara yönelik suç probleminin bölgenin gündeminde yer alıp almadığı, dönemin gazete haberlerinden araştırılmıştır. Amerika Birleşik Devletleri'nin önde gelen *The New York Times* gazetesinin arşivinde, 9 Mayıs 1982 tarihli "Yaşlı İstismarı Tartışıldı" (*Abuse of Elderly is Discussed*) başlıklı habere ulaşılmış; haber detaylarında yaşlı istismarının azalması için mücadele edileceği yönünde vurgular yapıldığı görülmüştür. Bu da söz konusu araştırmacıların yaşlılar özelinde suç korkusunu ele almalarının, ilgili habere de dayanarak, dönemin önemli sorunlarından biri olarak yaşlılara karşı işlenen suçların gündemde olması nedeniyle olabileceğini düşündürmüştür. Döneme ilişkin haberden bir bölüme aşağıda yer verilmiştir:

...Geçen yıl 'Yaşlanma' Konulu Temsilciler Meclisi Seçim Komitesi önünde verilen ifadeler, Amerika Birleşik Devletleri'nde her yıl 500.000 ila 1 milyon arasında yaşlı istismarı vakasının meydana geldiğini göstermiştir. Komite tarafından toplanan veriler, istismar vakalarının çoğunun tekrarlandığını ve mağdurların, bakım için başkalarına güvenen 75 yaş üstü kadınlar olduğunu göstermiştir" (*The New York Times*, 9 Mayıs 1982, E.T: 03.02.2024).

Bir bölümüne yer verilen haber metninden de anlaşılacağı gibi Amerika Birleşik Devletleri'nde 1982 yılı özelinde suç korkusu hakkında yayınlanan makalelerin yarısının yaşlıların suç korkusunu irdelemesinin özünde, yukarıda da ifade edildiği gibi o dönem için Birleşik Devletler genelinde ön plana çıkan suç problemlerinden bir tanesinin "yaşlılara karşı işlenen suçlar" olabileceği değerlendirilmektedir. Bibliyometrik çalışmaların neden önemli olduğu ve alan çalışmalarına nasıl katkıda bulunabileceği, bu analiz özelinde de anlaşılabilir. Akademik dünyanın güncel toplumsal olaylardan nasıl etkilendiği konusunda da çıkarımlar yapabilmek imkânını sağlayabildiği görülmektedir.

Araştırmaların Ülkelere Göre Analizi

Suç korkusu hakkında araştırma yapan yazarların en fazla hangi ülkelerde olduğu incelenmiştir. 1615 makale arasında en fazla yayın çıkarılan ilk 10 ülke, Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2. WoS'ta kayıtlı makale türünde araştırmaların yayınlandığı ilk on ülke

No.	Ülke	Makale sayısı	1615 makale içinde %
1	Amerika Birleşik Devletleri	683	% 42.291
2	İngiltere	217	% 13.437
3	Avustralya	112	% 6.935
4	Almanya	62	% 3.839
5	Kanada	56	% 3.467
6	İspanya	48	% 2.972
7	İsveç	46	% 2.848
8	Hollanda	39	% 2.415
9	Belçika	36	% 2.229
10	İtalya	36	% 2.229

Amerika Birleşik Devletleri, tüm yıllardaki makalelerin en fazla yayınlandığı bölge olarak görülmektedir. Türkiye, en fazla makale yayınlanan ülkeler sıralamasında WoS'ta taranabilen 23 makale ile 16. sırada (%1.424) yer almaktadır.

Araştırmalarda En Çok Atıf Yapılan Yazarlar Analizi

Suç korkusu ile ilgili 1615 makalenin yazarları arasında ilk 10'da yer alan, en çok atıf alan yazarlar ve onlara ait 10 makale incelenmiştir. 10 makalenin tamamı, birden fazla yazar tarafından hazırlanmıştır. Tablo 3'te en çok atıf alan yazarlar, makaleler ve atıf sayılarına yer verilmiştir.

Tablo 3. WoS'ta kayıtlı ilk onda yer alan en çok atıf alan yazarlar, makaleler ve atıf sayıları

No.	Yazarlar	Makalenin Başlığı	Yayın Yılı	Atıf Sayısı
1	Kuo, F.E. ve Sullivan, W.C.	Environment and Crime in the Inner City: Does Vegetation Reduce Crime? (Şehir İçinde Çevre ve Suç: Bitki Örtüsü Suçu Azaltır mı?)	2001	722
2	Brown, B; Perkins, D.D. ve Brown, G.	Place Attachment in a Revitalizing Neighborhood: Individual and Block Levels of Analysis (Yeniden Canlanan Bir Mahallede Mekâna Bağlılık: Bireysel ve Sokak/Blok Düzeyinde Analiz)	2003	560
3	Ferraro, K.F. ve Lagrange, R.	The Measurement of Fear of Crime (Suç Korkusunun Ölçülmesi)	1987	500
4	Lagrange, R.L.; Ferraro, K.F. ve Supancic, M.	Perceived Risk and Fear of Crime - Role of Social and Physical Incivilities (Algılanan Risk ve Suç Korkusu - Sosyal ve Fiziksel Uyumsuzlukların Rolü)	1992	470
5	Perkins, D.D. ve Taylor, R.B.	Ecological Assessments of Community Disorder: Their Relationship to Fear of Crime and Theoretical Implications (Toplum Düzensizliğinin Ekolojik Değerlendirmeleri: Suç Korkusu ile İlişkileri ve Teorik Çıkarımlar)	1996	391
6	Rountree, P.W. ve Land, K.C.	Perceived Risk Versus Fear of Crime: Empirical Evidence of Conceptually Distinct Reactions in Survey Data (Algılanan Risk ve Suç Korkusu: Anket Verilerinde Kavramsal Olarak Farklı Tepkilerin Ampirik Kanıtları)	1996	374
7	Covington, J. ve Taylor, R.B.	Fear of Crime in Urban Residential Neighborhoods - Implications of Between-Neighborhood and Within-Neighborhood Sources for Current Models (Kentsel Mahalle Konutlarında Suç Korkusu - Mahalle İçi ve Mahalleler Arası Kaynakların Mevcut Modellere Etkileri)	1991	336
8	Stafford, M.; Chandola, T. ve Marmot, M.	Association Between Fear of Crime and Mental Health and Physical Functioning (Suç Korkusu ile Ruh Sağlığı ve Fiziksel İşlevsellik Arasındaki İlişki)	2007	324
9	Markowitz, F.E.; Bellair, P.E.; Liska, A.E. ve Liu, J.H.	Extending Social Disorganization Theory: Modeling The Relationships Between Cohesion, Disorder, and Fear (Sosyal Düzensizlik Teorisinin Genişletilmesi: Uyum, Düzensizlik ve Korku Arasındaki İlişkilerin Modellenmesi)	2001	316
10	Bayley, D.H. ve Shearing, C.D.	The Future of Policing (Polisliğin Geleceği)	1996	296

Tablo 3'te, Kuo, F.E. ve Sullivan, W.C. tarafından yayınlanan "*Environment and Crime in the Inner City: Does Vegetation Reduce Crime?*" (Şehir İçinde Çevre ve Suç: Bitki Örtüsü Suçu Azaltır mı?) başlıklı araştırmanın, sonraki yıllarda yayınlananlardan daha fazla atıf almış olması bir yana; önceki yıllarda yayınlanmış araştırmalardan da daha fazla atıf almış olması, araştırmayı detaylı bir şekilde irdeleme ihtiyacını ortaya çıkarmıştır.

Söz konusu araştırmada (Kuo ve Sullivan, 2001), "bitki örtüsü ve suç" arasındaki ilişki incelenmiştir. Her ne kadar bitki örtüsünün sıklığı ile suç korkusunun artışı ilişkilendiriliyor olsa da "daha yeşil" bir çevrede yaşayan insanların suç korkusunun daha az olduğuna ve hatta saldırganlık ve şiddet içeren davranışlara daha az yöneldiklerine dikkat çekilmiştir. Polis raporları kullanılarak, binaların çevresi ne kadar yeşil olursa, o kadar az suçun rapor edildiği ortaya koyulmuştur. Bu durumun, hem mal varlığına karşı işlenen suçlarda hem de şiddet suçlarında geçerli olduğu ifade edilmiştir.

Burada dikkat çekilmesi gereken husus, Tablo 3’te yer verilen atıf sayılarının yalnızca WoS veri tabanı temel alınması nedeniyle, diğer veri tabanlarında yer alan atıf sayılarına göre farklılık gösteriyor olmasıdır. Bu aşamada, atıf sayılarında benzerlik olup olmadığını tespit edebilmek için *Google Scholar* atıf verileri de incelenmiştir. WoS veri tabanına kayıtlı makalelerin atıf sayılarının *Google Scholar* veri tabanında daha fazla olduğu görülmüştür. Yani bu makalelerin WoS kapsamına girmeyen yayınlarda da çokça atıf aldığı anlaşılmaktadır. Kuo, F.E. ve Sullivan, W.C. tarafından hazırlanan “*Environment and Crime in the Inner City: Does Vegetation Reduce Crime?*” başlıklı çalışmalarına yapılan atıf sayısı WoS’ta 722’yken; 01.02.2024 itibariyle *Google Scholar* veri tabanına göre 2081’dir. Benzer şekilde, *Google Scholar*’da Brown, B; Perkins, D.D. ve Brown, G.’nin “*Place Attachment in a Revitalizing Neighborhood: Individual and Block Levels of Analysis*” başlıklı çalışmalarına 1483; Ferraro, K.F. ve Lagrange, R.’nin “*The Measurement of Fear of Crime*” başlıklı çalışmalarına 1423 atıf yapılmıştır.

Türkiye’den, ortak yazarlı olarak hazırlanmış olup, WoS’ta en çok atıf alan makale ise 2010 yılında yayımlanarak toplam 45 atıf alan “*Fear of Crime Among Citizens of Turkey*” (Türkiye Vatandaşlarında Suç Korkusu) başlıklı makaledir. Yazarları Önder Karakuş, Edmund F. McGarrell ve Oğuzhan Başbüyük’tür.

Araştırmalarda En Çok Kullanılan Anahtar Sözcük Analizi

Suç korkusu ile ilgili makalelerde en çok kullanılan anahtar sözcükler incelenmiştir. Tablo 4’te ilk onda yer alan en çok kullanılan anahtar sözcüklere yer verilmiştir.

Tablo 4. WoS’ta kayıtlı makale türünde araştırmalarda en çok kullanılan ilk on anahtar sözcük analizi

No.	Anahtar Sözcük	Tekrarlanma Sayısı
1	<i>Fear of crime</i> (Suç korkusu)	669
2	<i>Crime</i> (Suç)	118
3	<i>Victimization</i> (Mağduriyet)	110
4	<i>Fear</i> (Korku)	74
5	<i>Gender</i> (Cinsiyet)	63
6	<i>Perceived risk</i> (Algılanan risk)	37
7	<i>Violence</i> (Şiddet)	35
8	<i>Disorder</i> (Düzensizlik)	33
9	<i>Community policing</i> (Toplum destekli polislik)	33
10	<i>Crime prevention</i> (Suçun önlenmesi)	33

En çok kullanılan anahtar sözcük grubu 669 tekrar ile “*fear of crime*”; 118 tekrar ile “*crime*”; 110 tekrar ile “*victimization*”; 74 tekrar ile “*fear*”; 63 tekrar ile “*gender*” anahtar sözcükleridir. Suç korkusu ile mağduriyet geçmişinin olup olmaması arasında çok güçlü bir ilişkinin var olduğu ve araştırmalarda en fazla dikkate alınan değişkenlerden bir tanesinin “cinsiyet” olduğu daha önce belirtilmişti. Dolayısıyla, “*victimization*” ve “*gender*” sözcüklerinin anahtar sözcüklerin başında geliyor olması anlaşılmalıdır.

Araştırmaların Bağlı Oldukları Disiplinler Analizi

Makalelerin en çok hangi disiplinler kapsamında yayımlandığı da analize dâhil edilmiş olup; suç korkusu ile ilgili araştırma yapan yazarların bağlı oldukları ilk 10 disipline Tablo 5’te yer verilmiştir.

Tablo 5. WoS'ta kayıtlı makale türünde araştırmaların bağlı oldukları ilk on disiplin

No.	İlgili Disiplinler	Makale Sayısı	1615 makale içinde %
1	Kriminoloji/Penoloji	735	% 45.511
2	Psikoloji	247	% 15.294
3	Sosyoloji	207	% 12.817
4	Hukuk	108	% 6.687
5	Çevre Bilimleri/Ekoloji	105	% 6.502
6	Sosyal Bilimler (Diğer Konular)	103	% 6.378
7	Kent Çalışmaları	86	% 5.325
8	Kamusal Çevre İř Sağlığı	83	% 5.139
9	Coğrafya	71	% 4.396
10	Kamu Yönetimi	55	% 3.406

Tablo 5'te görüldüğü gibi suç korkusu üzerine yapılan çalışmalar en çok kriminoloji alanında yayınlanmış olup; bunu psikoloji ve sosyoloji takip etmektedir. En çok yayın yapılan kriminoloji disiplini kapsamındaki çalışmalar özelinde de bir inceleme yapılmıştır. Tablo 6'da kriminoloji disiplini kapsamında hazırlanan, ilk 10'da yer alan araştırmalara, yazarlarına ve atıf sayılarına yer verilmiştir.

Tablo 6. WoS'ta kayıtlı kriminoloji disiplini kapsamında ilk onda yer alan en çok atıf alan yazarlar, makaleler ve atıf sayıları

No.	Yazarlar	Makalenin Başlığı	Yayın Yılı	Atıf Sayısı
1	Lagrange, R.L.; Ferraro, K.F. ve Supancic, M.	Perceived Risk and Fear of Crime - Role of Social and Physical Incivilities (Algılanan Risk ve Suç Korkusu - Sosyal ve Fiziksel Uygunsuzlukların Rolü)	1992	423
2	Markowitz, F.E.; Bellair, P.E.; Liska, A.E. ve Liu, J.H.	Extending Social Disorganization Theory: Modeling The Relationships Between Cohesion, Disorder, and Fear (Sosyal Dağımlık Teorisinin Genişletilmesi: Uyum, Düzensizlik ve Korku Arasındaki İlişkilerin Modellenmesi)	2001	319
3	Gibson, C.L.; Zhao, J.H.; Lovrich, N.P. ve Gaffney, M.J.	Social İntegration, İndividual Perceptions of Collective Efficacy, and Fear of Crime in Three Cities (Üç Şehirde Sosyal Bütünleşme, Kolektif Etkinliğe İlişkin Bireysel Algılar ve Suç Korkusu)	2002	267
4	Taylor, R.B. ve Hale, M.	Testing Alternative Models of Fear of Crime (Alternatif Suç Korkusu Modellerinin Test Edilmesi)	1986	261
5	Gill, C.; Weisburd, D.; Telep, C.W.; Vitter, Z. ve Bennett, T.	Community-Oriented Policing to Reduce Crime, Disorder and Fear and İncree Satisfaction and Legitimacy Among Citizens: A Systematic Review (Suç, Düzensizlik ve Korkuyu Azaltmak ve Vatandaşlar Arasında Memnuniyet ve Meşruiyeti Artırmak için Toplum Odaklı Polislik: Sistematik Bir İnceleme)	2014	250
6	Ratcliffe, J.H.; Taniguchi, T.; Groff, E.R. ve Wood, J.D.	The Philadelphia Foot Patrol Experiment: A Randomized Controlled Trial of Police Patrol Effectiveness in Violent Crime Hotspots (Philadelphia Yaya Devriye Deneyi: Şiddet Suçlarının Yoğun Olduğu Noktalarda Polis Devriyesinin Etkinliği Üzerine Rastgele Kontrollü Bir Deneme)	2011	249
7	LaGrange, R.L. ve Ferraro, K.F.	Assessing Age and Gender Differences in Perceived Risk and Fear of Crime (Algılanan Risk ve Suç Korkusunda Yaş ve Cinsiyet Farklılıklarının Değerlendirilmesi)	1989	242
8	Skogan, W.	Fear of Crime and Neighborhood Change (Suç Korkusu ve Mahalle Değişimi)	1986	241
9	Garofalo, J.	The Fear of Crime - Causes and Consequences (Suç Korkusu - Nedenleri ve Sonuçları)	1981	235
10	Box, S.; Hale, C. ve Andrews, G.	Explaining Fear of Crime (Suç Korkusunu Açıklamak)	1988	214

Tablo 6'da görüldüğü gibi kriminoloji disiplini kapsamında suç korkusu üzerine yapılan, ilk onda yer alan araştırmaların en eskisi 1981 yılında; en yenisi 2014 yılında yayınlanmıştır. Genel olarak araştırmaların en eskilerinin 1980 yılına ait olduğu göz önüne alındığında; "kriminoloji" disiplininin suç korkusu alanında ilk çalışılan disiplinlerden biri olduğu anlaşılmaktadır.

Kriminoloji, suç oranlarının neden zamana ve kültürden kültüre göre çeşitlendiği; neden bazı bireylerin suç işlemeye daha fazla eğilimli oldukları; suç oranlarının neden yaş, cinsiyet ve etnik gruplara göre çeşitlilik gösterdiği, bazı davranışlar suç muamelesi görünken neden bazılarının görmediği; suçu önleyebilmek için neler yapılabileceği vb. konularda sorular sormaktadır (Walsh ve Ellis, 2007, s. 2; Gülver, 2024, s. 39). Suç korkusu üzerine yapılan çalışmaların önemli bir çoğunluğunun -yaklaşık %46 oranla- kriminoloji kapsamında yayınlanmış olması, alan yazın eksenindeki en çok atıf alan çalışmalara ilişkin değerlendirmeleri de önemli kılmaktadır. Söz konusu değerlendirmeler, Tablo 6'da yer alan, WoS'ta kayıtlı, kriminoloji disiplini kapsamında ilk onda yer alan, en çok atıf almış olan makaleler özelinde, bu makalelerdeki değişkenler ve ele alınan konular üzerinden yapılacaktır.

423 atıf sayısı ile ilk sırada yer alan, Lagrange vd. (1992) tarafından yayınlanan *Perceived Risk and Fear of Crime - Role of Social and Physical Incivilities* (Algılanan Risk ve Suç Korkusu - Sosyal ve Fiziksel Uyumsuzlukların Rolü) başlıklı makalede yazarlar, farklı araştırmalarda yaygın bir şekilde ortaya koyulan bulgularda “mahalle nezaketsizlikleri” olarak ifade edilen, terk edilmiş dükkanlar, bakımsız arsalar, çöp, gürültü, bankta uyuyanlar, sarhoşlar ve benzerinin genellikle korku hissi yaratmada suçun kendisi kadar güçlü olduğuna dikkat çekildiğini ifade etmişlerdir. Bunun, sokaklardaki “ayaktakımının ve duvarlardaki grafitilerin” temizlenerek korku hissini azaltılabileceği anlamına geldiğini belirtmişlerdir. Kendi araştırmalarında ise “bir dizi sosyal ve fiziksel nezaketsizliğin suça karşı iki farklı tepki üzerindeki etkisini” incelemişlerdir: “Risk algısı” ve “korku” hissi. Telefonla görüşme sağladıkları rastgele seçilmiş 1.101 ABD’li yetişkinden oluşan ulusal bir veri kümesi kullanmışlardır. Veriler, “sosyal ve fiziksel nezaketsizlik” ile “risk algısı” arasında önemli ilişkiler olduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca nezaketsizlik, korkuyla da ilişkilidir ancak gücü risk algısına göre daha azdır.

Markowitz vd. (2001) tarafından yayınlanan *Extending Social Disorganization Theory: Modeling the Relationships Between Cohesion, Disorder, and Fear* (Sosyal Dağınıklık Teorisinin Genişletilmesi: Uyum, Düzensizlik ve Korku Arasındaki İlişkilerin Modellenmesi) başlıklı makalede, son sosyal düzensizlik araştırmalarına dayanarak, İngiliz Suç Araştırması’nın üç dalgasından alınan mahalle örnekleri kullanılmış; düzensizlik, hırsızlık, uyum/bütünleşme ve suç korkusu arasındaki ilişki modelleri tahmin edilmeye çalışılmıştır. “Sonuçlar bir araya geldiğinde, mahalle uyumundaki azalmaların suçu ve düzensizliği, korkuyu artırdığı ve dolayısıyla uyumu/bütünleşmeyi daha da azalttığı” ortaya koyulmuştur.

Gibson vd. (2002) tarafından yayınlanan *Social Integration, Individual Perceptions of Collective Efficacy, and Fear of Crime in Three Cities* (Üç Şehirde Sosyal Bütünleşme, Kolektif Etkinliğe İlişkin Bireysel Algılar ve Suç Korkusu) başlıklı makalede yazarlar benzer şekilde, “komşuların istekliliği/gönüllülüğü ve gayri resmi sosyal kontrol ajanları olarak müdahale etme istekleri” olarak tanımlanan, “mahallenin kolektif etkinlik algılarının”, sosyal bütünleşme ve suç korkusu arasındaki ilişkide sahip olduğu aracı rolü değerlendirmişlerdir. Gibson vd. (2002, ss. 558-559) tarafından elde edilen bulgular neticesindeki analizlerde dikkati çeken bazı hususlar yer almaktadır: Onlara göre suç korkusundaki çeşitliliği açıklamaya çalışan kriminologlar, önceki mağduriyeti, düzensizliği ve toplumsal bütünleşmeyi içeren istatistiksel modeller oluşturmada “yalnızca kısmen başarılı” olmuş ve “kolektif etkinliğe ilişkin bireysel algıların yapısını” incelememiş ve/veya bütünleştirmemişlerdir; bu süreçlerin suç korkusunu açıklamaya nasıl katkıda bulunduğunu araştırmamışlardır. Bulgulara göre komşular (ve mahalle) arasındaki sosyal bağlar, güvenin oluşmasına ve komşuların uygun durumlarda gayri resmi sosyal kontrol aracı olarak müdahale etmeye istekli olacakları beklentilerine neden olan bağlanmalara yol açabilmektedir. Kolektif etkinliğe ilişkin algı arttıkça, suç korkusunun bilinen diğer öngörücülerinin etkileri kontrol edildikten sonra bile, mahalle sakinleri arasında suç korkusunu hafifletmede nispeten büyük bir etkiye sahip olduğunu ortaya koymuşlardır. Söz konusu bulgunun önemi “suç korkusu karmaşık bir sosyal sorun olmaya devam etse de bu bulmacaya önemli bir parça eklemiş oldukları” şeklinde ifade edilmiştir. Ayrıca “sosyal bütünleşmenin” suç korkusunu açıklamada önemli bir ilk etken olabileceği; ancak komşular arasında “güven duygusunun geliştirilmesi ve gayri resmi sosyal kontrol aracı olarak hareket etme zorunluluğu duygusu etrafında birlik sağlanmasının, mahallelerin istikrara kavuşturulması veya iyileştirilmesinde daha önemli olabileceği” vurgulanmıştır.

Taylor ve Hale (1986) tarafından yayınlanan *Testing Alternative Models of Fear of Crime* (Alternatif Suç Korkusu Modellerinin Test Edilmesi) başlıklı makalede yazarlar, suç korkusunu açıklamak için kullanılan farklı teorik modelleri test etmeye çalışmışlardır. Bu bağlamda “düzensizlik”, “toplum kaygısı”, “dolaylı mağduriyet” modelleri analiz edilmiştir. Düzensizlik modeli kapsamında temel olarak hem sosyal hem de fiziksel sorunların olduğu yerlerde, çevrenin niteliklerinden bağımsız olarak insanların daha fazla korkuya sahip oldukları; toplumsal kaygı modeli çerçevesinde, algılanan yerel sorunların toplumsal endişeyi artırdığı; “dolaylı mağduriyet” modeli kapsamında ise yerel bağları olanların ve özellikle “kadınlar, siyahlar, yaşlılar vb.nin” suçlardan daha fazla etkilenecek korku düzeylerinin daha fazla olabileceği ortaya koyulmuştur. Ancak tüm bunların tek başına suç korkusunu açıklamada yeterli olmayacağı da dikkat çekilen hususlar arasındadır.

Gill vd. (2014) tarafından yayınlanan *Community-Oriented Policing to Reduce Crime, Disorder and Fear and Increase Satisfaction and Legitimacy Among Citizens: A Systematic Review* (Suç, Düzensizlik ve Korkuyu Azaltmak ve Vatandaşlar Arasında Memnuniyet ve Meşruiyeti Artırmak için Toplum Odaklı Polislik: Sistemik Bir İnceleme) başlıklı makalede, çoğu Amerika Birleşik Devletleri'ndeki mahallelerde yürütülen, toplum odaklı polisliğin 65 bağımsız testini içeren 25 raporun belirlendiği ifade edilmiştir. Bu raporlar incelendikten sonra bulguların, toplum odaklı polislik stratejilerinin vatandaş memnuniyeti, düzensizlik algıları ve polis meşruiyeti üzerinde olumlu etkileri olduğunu; ancak suç ve suç korkusu üzerindeki etkilerinin sınırlı olduğunu gösterdiğine dikkat çekilmiştir.

Ratcliffe vd. (2011) tarafından yayınlanan *The Philadelphia Foot Patrol Experiment: A Randomized Controlled Trial of Police Patrol Effectiveness in Violent Crime Hotspots* (Philadelphia Yaya Devriye Deneyi: Şiddet Suçlarının Yoğun Olduğu Noktalarda Polis Devriyesinin Etkinliği Üzerine Rastgele Kontrollü Bir Deneme) başlıklı makalede, Amerika Birleşik Devletleri'nin New Jersey eyaletinde bulunan Newark şehrinde, “yaya polis devriyelerinin etkinliği” araştırılmıştır. Yaya devriyelerinin toplumun polis algısını iyileştirdiği ve suç korkusunu azalttığı; ancak genel olarak suç olaylarını azaltmadığını bulunmuştur. Öte yandan devriyelerin, “Amerika Birleşik Devletleri'nde önemli bir halk sağlığı tehdidi” olarak nitelendirilen şiddet suçlarının azaltılmasına katkı sağladığı ve caydırıcı olabildiği de dikkat çekilen önemli çıktılar arasındadır.

Suç korkusu üzerine en çok çalışma yapan araştırmacılar arasında nitelendirilebilecek LaGrange ve Ferraro (1989) tarafından yayınlanan *Assessing Age and Gender Differences in Perceived Risk and Fear of Crime* (Algılanan Risk ve Suç Korkusunda Yaş ve Cinsiyet Farklılıklarının Değerlendirilmesi) başlıklı makalede, suç korkusu üzerine yapılan araştırmaların çoğunun, “kadınların ve yaşlıların suçtan çok korktuğunu” gösterdiği ifade edilmiş; bu bulguların, özellikle yaşlıların suç korkusunun, bilimsel ve popüler medyada yaygın olarak dile getirildiği vurgulanmıştır. Bu çalışmada da “algılanan risk” ve “suç korkusu”ndaki yaş ve cinsiyet farklılıkları incelenmiştir. Bulgular, kadınların, suç korkusunun nasıl ölçüldüğüne bakılmaksızın erkeklerden önemli ölçüde daha fazla algılanan risk ve suç korkusu bildirdiği; en büyük suç korkusu bildirenlerin ise yaşlı yetişkinler olduğu yönündedir. Ancak “suç korkusunun alternatif bireysel ölçütleri kullanıldığında böyle olmadığı” araştırmada dikkat çekilen hususlardandır. Kişisel suç korkusu ve mal varlığı suçu korkusu için yaşlı yetişkinlerin “daha yüksek suç korkusu seviyelerine sahip olmadığı” ortaya koyulmuş; “daha önce yapılan birçok çalışmada, ölçüm sorunları nedeniyle, yaşlı bireylerin günlük yaşamlarındaki korkunun boyutunun abartıldığı” ifade edilmiştir.

Skogan (1986) tarafından yayınlanan *Fear of Crime and Neighborhood Change* (Suç Korkusu ve Mahalle Değişimi) başlıklı makalede, “suç oranları ve yaşam kalitesinin, mahallelerin fiziksel ve sosyal özelliklerindeki değişikliklere göre değişip değişmediği” tartışılmış; “doğrudan” yanıt olarak mutlaka değişeceğinin söz konusu olmadığı ifade edilmiştir. Öte yandan, suç oranlarının ve suç korkusunun artması üzerinde “dolaylı” etkisi olan durumların olduğu; bunlar arasında “mahalle yatırımlarının azalmasının, yıkım ve inşaat faaliyetlerinin, demagojinin ve sanayisizleşmenin” yer aldığı belirtilmiştir. Artan suç korkusunun, bireylerin fiziksel ve psikolojik olarak toplum hayatından çekilmesine neden olabileceği; bunun, suçu ve düzensizliği engelleyen gayri resmi sosyal kontrol süreçlerini zayıflattığı ve bir mahallenin örgütsel yaşamında ve seferberlik kapasitesinde düşüşe neden olduğu; ayrıca korkunun, iş yaşamı koşullarının bozulmasına da sebep olabileceği değerlendirilmiştir.

Garofalo (1981), *The Fear of Crime - Causes and Consequences* (Suç Korkusu - Nedenleri ve Sonuçları) başlıklı makalede, suç korkusunun ve sonuçlarının genel bir modelini oluşturmuştur. Söz konusu model kapsamında, yaş, cinsiyet, ırk, gelir, eğitim, coğrafi konum, yaşam tarzı vb. “sosyal alanda konum”la ilişkili değişkenlerin; doğrudan deneyim, kişilerarası iletişim ve medya yoluyla “suç hakkında bilgi edinmenin”; genişlik, eğilimler, suçlu ve mağdur özellikleri gibi “suç incelemelerinin”; suçun yaygınlığı, olasılık, incinebilirlik durumu ve sonuçları açısından “risk değerlendirmesinin”; kaçınma, korunma, önleme, sosyal etkileşim, iletişim, bilgi arayışı gibi “bireysel yanıtlar”ın suç korkusu ve sonuçları açısından dikkate alındığı görülmektedir.

Box vd. (1988) tarafından yayınlanan *Explaining Fear of Crime* (Suç Korkusunu Açıklamak) başlıklı makalede ise yazarlar, ikinci İngiliz Suç Anketi'nden alınan verileri inceleyerek, suç korkusunu açıklamak için çeşitli faktörlerden oluşan bir model oluşturmuşlardır. Cinsiyet, yaş, ırk, mahalle uyumu,

polise duyulan güven, yerel nezaketsizlik düzeyleri, mağduriyet deneyimi, risk algısı ve suçun ciddiyetinin değerlendirilmesi gibi faktörlerin hepsinin bir araya gelerek "koru"nun güçlü ampirik desteğe sahip teorik bir açıklamasını oluşturduğunu ortaya koymuşlardır.

Söz konusu araştırmalar, suç korkusunun nedenleri ve yansımaları çeşitlilik göstereceği için farklı değişkenlerin rolü ve suçu önleme amaçlı politikaların etkileri dikkate alınarak yapılmış araştırmalardır. Birçok araştırmada suç korkusuyla ilişkisi en çok incelenen değişkenler ve araştırma bulguları genel bir değerlendirmeye tabi tutulduğunda, öncelikle yaş, cinsiyet gibi değişkenlerin temel alındığı görülmektedir. Sosyal ve fiziksel düzensizlik işaretlerinin suç korkusu üzerindeki etkisi de birçok kez dikkate alınmıştır. Düzensizliğin ya da “sosyal nezaketsizlikler” olarak anılan durumların insanlarda korku duygusu oluşturabileceği; korku oluşturmaya bile risk algılarının artmasına yol açtığı, yukarıda yer alan araştırmalardan anlaşılmaktadır. Suç korkusunun nedensel bileşenlerinin çeşitlilik gösterdiği düşünüldüğünde, bazı araştırmalarda çevredeki sosyal ve fiziksel düzensizlik işaretlerinin korku duygusunun oluşmasındaki payının az olmasına ilişkin bulgunun ortaya çıkması anlaşılır bir durumdur. Nihayetinde suç korkusundaki nedensel temeller değişkenlik göstereceği için sonuçlar her sosyal koşulda benzer olmayabilir. Araştırmalarda, uyum ve sosyal bütünleşmenin son derece önemli olan rolüne de dikkat çekildiği görülmektedir. Sosyal bütünleşme ve uyumun güçlü olduğundan söz edilebilen mahalle ve topluluklarda, bireylerin etrafında olup bitenlere karşı duyarlı olacağını ve dolayısıyla toplumsal denetim mekanizmasının güçlü bir şekilde işlediğini ifade etmek mümkündür. Toplumsal denetim mekanizmasının güçlü olmasının da hırsızlık gibi bazı suçlarda azalma görülmesinde etkili olabileceği aşıkardır. Bütünleşmenin, toplumsal denetimin güçlü olması halinde, çevresel düzensizlik işaretleri korku oluşturacak bir neden olarak görülmeyebilir. Bunların haricinde, özellikle bireyleri incinebilir kılan özellikleri bağlamında dolaylı mağduriyet deneyimlerinin de etkisinin incelenmiş olması, araştırmalarda ön plana çıkan hususlar arasındadır. Neticede suçtan örselenmek yalnızca doğrudan mağduriyetle sınırlı değildir ve dolaylı mağduriyet deneyimlerinin de suç korkusunu artırmada önemli bir rol oynayacağı söylenebilir. Yine de suç korkusunun dolaylı mağduriyet deneyimiyle olan ilişkisinin kapsamlı bir şekilde araştırılmadığının anlaşıldığını belirtmek gerekir.

Sonuç

Bu çalışmada suç korkusu alanında yapılan araştırmalar, WoS veritabanı kullanılarak bibliyometrik analiz yöntemiyle incelenmiştir. Suç olgusu tamamen önlenebilecek bir problem olmadığı için suç olgusunun kendisi kadar önem taşıyan suç korkusu problemine ilişkin araştırmaların sürdürülmesinin de önemini koruyacağını söyleyebilmek mümkündür. Bu nedenle bibliyometrik araştırmalar, mevcut durumun analiz edilebilmesine ve bu sayede yeni araştırmalar için yol haritası sunulabilmesine katkı sağlamaktadır.

WoS veritabanında kayıtlı makale türünde araştırmaların yıllara göre dağılımı incelendiğinde, ilk çalışmaların 1980; son çalışmanın ise 2024 yılına ait olduğu görülmektedir. Amerika Birleşik Devletleri, suç korkusu ile ilgili araştırmaların en çok yapıldığı bölgedir. Bunu, WoS'ta kayıtlı araştırmaların yayınlandığı ilk on ülke arasında yer alan İngiltere, Avustralya, Almanya, Kanada, İspanya, İsveç, Hollanda, Belçika, İtalya takip etmektedir. Araştırmalarda en çok kullanıldığı belirlenen ilk on anahtar sözcük ve sözcük grupları; “suç korkusu”, “suç”, “mağduriyet”, “koru”, “cinsiyet”, “algılanan risk”, “şiddet”, “düzensizlik”, “toplum destekli polislik”, “suçun önlenmesi”dir. En çok atıf yapılan yazarlar incelendiğinde; *“Environment and Crime in the Inner City: Does Vegetation Reduce Crime?”* (Şehir İçinde Çevre ve Suç: Bitki Örtüsü Suçu Azaltır mı?) başlıklı makalenin yazarları Kuo ve Sullivan'ın, bu analizlerin yapıldığı sırada 722 atıf ile ilk sırada yer aldığı görülmektedir. Makalenin yayınlandığı ülke Amerika Birleşik Devletleri'dir. WoS'ta kayıtlı makale türünde araştırmaların bağlı oldukları disiplinler incelendiğinde ise yaklaşık %46 oranla “kriminoloji” 1. sıradadır. Bunu, “psikoloji”, “sosyoloji”, “hukuk”, “çevre bilimleri”, “sosyal bilimler (diğer konular)”, “kent çalışmaları”, “kamusal çevre iş sağlığı”, “coğrafya”, “kamu yönetimi” takip etmektedir.

Suç korkusu ile ilgili araştırmalar “kriminoloji” disiplininde yoğunlaştığı için bu alanda en çok atıf alan makaleler özelinde de değerlendirmeler yapılmıştır. Söz konusu araştırmalar arasında ilk onda yer

alan makalelerden ilki 1981 yılında, sonuncusu ise 2014 yılında yayınlanmıştır. Lagrange vd. tarafından 1992 yılında yayınlanan *Perceived Risk and Fear of Crime - Role of Social and Physical Incivilities* (Algılanan Risk ve Suç Korkusu - Sosyal ve Fiziksel Uygunsuzlukların Rolü) başlıklı makale, analizlerin yapıldığı sırada 423 atıf ile ilk sırada yer almaktadır. Araştırmada suç korkusu ile ilişkisinin irdelenmesi bağlamında en dikkat çeken kavramlar “sosyal ve fiziksel nezaketsizlik” ve “risk algısı/algılanan risk”tir. Makaleye konu olan araştırma Amerika Birleşik Devletleri’nde yapılmıştır.

En çok atıf alarak ilk onda yer alan makalelerde genel olarak suç korkusuyla ilişkisi bağlamında irdelenen diğer hususlar ve sıkça yer verildiği belirlenen kavramlar özellikle şunlardır: “Düzensizlik”, “uyum/bütünleşme”, “kolektif etkinlik algısı”, “toplum kaygısı”, “mağduriyet deneyimi”, “dolaylı mağduriyet”, “incinebilirlik”, “toplum odaklı polislik”, “yaya polis devriyelerinin etkinliği”, “yaşam kalitesi”, “suç imgelemi”. Bu araştırmalarda suç korkusuyla olan ilişkisi en çok test edilen değişkenler ise özellikle şunlardır: “Yaş”, “cinsiyet”, “ırk”, “gelir”, “eğitim”. Dolayısıyla, söz konusu araştırmalarda suç korkusuyla ilişkisi ortaya koyulmaya çalışılan hususların temellendirildiği kuramlar özellikle “algılanan risk”, “incinebilirlik” ve “mağduriyet” kuramlarıdır. Bu kuramların tek başına suç korkusunun nedenlerini ve yansımalarını açıklamaya yetmeyeceğini; suç olgusunun ve haliyle suç korkusunun nedensel bileşenlerinin girift olduğunu belirtmek gerekir.

Bu çalışmada analiz edilen, özellikle “algılanan risk”, “incinebilirlik” ve “mağduriyet” kuramlarına dayandırılarak yapıldığı anlaşılan, en çok atıf yapılmış olan makalelerde, suç korkusunun “medya” faktörüyle olan ilişkisine ilginin pek olmadığı dikkati çekmektedir. Oysa medyanın -özellikle de görsel ve işitsel medyanın- izleyenleri ve/veya dinleyenleri etkileme potansiyelinin yüksek olduğu; dolayısıyla suç korkusunu etkileyebileceği aşikârdır ancak irdelenen makaleler özelinde, medya faktörünün suç korkusuyla olan ilişkisine yer verilmediğini söyleyebilmek mümkündür. Dikkati çeken diğer bir husus, suç korkusunun “dolaylı mağduriyet” deneyimiyle olan ilişkisinin araştırmalara yansıtılma şeklidir: Suç korkusunun dolaylı mağduriyet deneyimiyle ilişkisi ele alınmakla birlikte; “kadın, siyah, yaşlı” vb. olmakla yani bireyleri özellikle incinebilir kılan özelliklerle ilişkilendirildiği anlaşılmaktadır. Oysa suçtan etkilenmek yalnızca doğrudan suç mağduru olmakla ya da incinebilir kılan özelliklerin var oluşuyla sınırlı değildir; dolaylı mağduriyet deneyimi de bazen doğrudan mağdur olma deneyimi kadar örseleyici olabilir. Bireyler, özellikle medya aracılığıyla hiç tanımadıklarının bile suçtan zarar görerek örselenmiş olmalarına şahit olarak, duygusal anlamda olumsuz etkilenebilir, suç korkuları artabilir, "dolaylı mağdur" haline gelebilirler. Öte yandan, bireylerin duygusal yakınlık beslediği, en sevdiği kişilerin -özellikle de aidiyet duygusu taşınan aile bireylerinden biri veya birilerinin- suçtan mağdur olmalarının yol açtığı “dolaylı” mağduriyetin etkileri yaşam boyu sürebilir. Yalnızca suç korkusunu artırmakla kalmayıp, yıkıcı “öfke” duygusuna sebep olabilir. Toplumsal güven duygusunu yaralaması kaçınılmaz hale gelebilir. Bunlar vb. göz önüne alındığında, suç korkusunun dolaylı mağduriyet deneyimi ile olan ilişkisinin daha detaylı araştırılmasının ve “dolaylı mağdur” kavram kapsamının genişletilmesinin önemli olacağını söyleyebilmek mümkündür.

Suç korkusu ile ilgili araştırmaların devamlılığını koruması, bu korkunun ortaya çıkmasına yol açan bireysel ve toplumsal nedenlerin daha iyi anlaşılması ve güncel değişimlerin ortaya koyulabilmesi açısından önem taşımaktadır. Özellikle, problemin toplumsal ve çevresel nedenlerle ilgili olan yönlerinin tespit edilebilmesi; bu yönde farkındalığın araştırmalar ışığında ortaya koyulabilmesi, suç korkusuna yol açan ya da açması muhtemel olan durumları en aza indirebilecek ya da önleyebilecek politikaların hayata geçirilebilmesine destek olabilir. Örneğin, sokak ve mahallelerde ışıklandırmanın yetersiz olduğu, çevresel düzensizlik işaretlerinin (metruk binalar, çöp yığınları vb.) yaygın olduğu durumlarda suç korkusunun daha fazla olduğu ya da büyük bir korkuya yol açmasa bile risk algısını artırdığı yönünde bulguların araştırmalara yansıtılması, buna ilişkin görece daha kolay olabilecek önleme araçlarının (sokak lambaları vb.) temin edilmesini ve ilgili faaliyetlerin (temiz ve bakımlı mekânlar oluşturulması vb.) uygulamaya geçirilmesini sağlayabilir. Makro düzeyde de suçların neden olduğu suç korkusunun azalmasına destek sağlayabilecek, devlet politikalarına ilave edilmesi muhtemel olabilecek önlemler için durum analizleri ile uygulayıcılara katkı sunulabilir. Yalnızca risk algısının artıyor olması bile gündelik pratikleri aksaklığa uğratabileceğinden ve bütünleşme duygusunu örselemesi kaçınılmaz olduğundan, önleme amaçlı uygulamaların yaygınlaştırılması için çalışılması önem taşımaktadır.

Suç korkusu ile ilgili araştırmaların bibliyometrik analizini içeren bu araştırmaya, WoS *Core Collection* veri tabanında yer alan yayınlar dâhil edilmiş ve analizler de bu kapsamda yapılmıştır. Türkiye’de (TÜBİTAK, Ulakbim gibi) ve uluslararası alanda (*Scopus*, *Pubmed* gibi) diğer veri tabanlarında yer alan çalışmaların kapsam dışında tutulması, bu araştırmanın kısıtlılıkları arasındadır.

Çıkar çatışması:	Yazar çıkar çatışması bildirmemiştir.
Mali destek:	Yazar bu çalışma için mali destek almadığını bildirmiştir.
Etik kurul onayı:	Yazar bu çalışmada etik kurul onayına gereksinim duymadığını beyan etmiştir.

Kaynakça

- Akdemir, N. (2021). Suç önlemenin teorik ve kavramsal çerçevesi. İ. H. Demircioğlu, N. Akdemir, & C. O. Tuncer (Yay. haz.), *Dünya örnekleri ile suç önleme stratejileri ve güvenlik* içinde (ss. 15-27). Türk İdari Araştırmalar Vakfı.
- Alda, E., Bennett, R. R., Morabito, M. S. (2017). Confidence in the police and the fear of crime in the developing world. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 40(2), 366–379. <https://doi.org/10.1108/PIJPSM-03-2016-0045>
- Bennett, R. R. & Flavin, J. M. (1994). Determinants of fear of crime: The effect of cultural setting. *Justice Quarterly*, 11(3), 357–381. <https://doi.org/10.1080/07418829400092311>
- Boateng, F. D. & Adjekum-Boateng, N. S. (2017). Differential perceptions of fear of crime among college students: The race factor. *Journal of Ethnicity in Criminal Justice*, 15(2), 138–159. <https://doi.org/10.1080/15377938.2017.1310683>
- Box, S., Hale, C., Andrews, G. (1988). Explaining fear of crime. *The British Journal of Criminology*, 28(3), 340-356.
- Braungart, M. M., Braungart, R. G. & Hoyer, W. J. (1980). Age, sex, and social factors in fear of crime. *Sociological Focus*, 13(1), 55-66. <https://doi.org/10.1080/00380237.1980.10570360>
- Callanan, V. J. (2012). Media consumption, perceptions of crime risk and fear of crime: Examining race/ethnic differences. *Sociological Perspectives*, 55(1), 93–115. <https://doi.org/10.1525/sop.2012.55.1.93>
- Clemente, F., Kleiman, M. B. (1977). Fear of crime in the United States: A multivariate analysis. *Social Forces*, 56(2), 519–531. <https://doi.org/10.1093/sf/56.2.519>
- Craske, M. G. (2003). *Origins of phobias and anxiety disorders: Why more women than men?* Elsevier.
- Curriel, R. P., Bishop, S. T. (2018). Fear of crime: The impact of different distributions of victimisation. *Palgrave Communications*, 4(1), 1-8. <https://doi.org/10.1057/s41599-018-0094-8>
- Ditton, J., Bannister, J., Gilchrist, E., Farrall, S. (1999). Afraid or Angry? Recalibrating the ‘Fear’ of Crime. *International Review of Victimology*, 6(2), 83–99.
- Ditton, J., Bannister, J., Gilchrist, E., Farrall, S. (1999). Afraid or angry? Recalibrating the ‘fear’ of crime. *International Review of Victimology*, 6(2), 83–99. <https://doi.org/10.1177/026975809900600201>
- Donthu, N., Kumar, S., Mukherjee, D., Pandey, N., Lim, W. M. (2021). How to conduct a bibliometric analysis: An overview and guidelines. *Journal of Business Research*, 133(C), 285-296. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2021.04.070>
- Farral, S., Gray, E., Jackson, J. (2007). Theorising the fear of crime: The cultural and social significance of insecurities about crime. *Experience and Expression in the Fear of Crime Working Paper*, 5, 1-35. <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.1012393>
- Fred E. M., Paul E. B., Allen E. L., Liu, J. H. (2001). Extending social disorganization theory: Modeling the relationships between cohesion, disorder, and fear. *Criminology*, 39(2), 293-319. <https://doi.org/10.1111/j.1745-9125.2001.tb00924.x>
- Friedman, K., Bischoff, H., Davis, R., Person, A. (1982). *Victims and helpers: Reactions to crime*. National Criminal Justice Reference Service.
- Gabriel, U., & Greve, W. (2003). The psychology of fear of crime: Conceptual and methodological perspectives. *The British Journal of Criminology*, 43(3), 600-614. <https://doi.org/10.1093/bjc/43.3.600>
- Garofalo, J. (1981). The fear of crime - Causes and consequences. *Journal of Criminal Law and Criminology*, 72(2), 839-857. <https://doi.org/10.2307/1143018>
- Gibson, C. L., Zhao, J., Lovrich, N. P., Gaffney, M. J. (2002). Social integration, individual perceptions of collective efficacy, and fear of crime in three cities. *Justice Quarterly*, 19(3), 537–564. <https://doi.org/10.1080/07418820200095341>
- Gill, C., Weisburd, D., Telep, C. W.; Vitter, Z., Bennett, T. (2014). Community-oriented policing to reduce crime, disorder and fear and increase satisfaction and legitimacy among citizens: a systematic review. *Journal of Experimental Criminology*, 10(4), 399–428. <https://doi.org/10.1007/s11292-014-9210-y>

- Gordon, M. T., Riger, S., LeBailly, R. K., Heath, L. (1980). Crime, Women, and the Quality of Urban Life. *Women and the American City*. 5(3), 143-160. <https://doi.org/10.1086/495716>
- Gustafson, P. E. (1998). Gender differences in risk perception: Theoretical and methodological perspectives. *Risk Analysis*, 18(6), 805-811. <https://doi.org/10.1111/j.1539-6924.1998.tb01123.x>
- Güleryüz, İ., Yılmaz, B. K. (2020). Change management in Turkish literature: A bibliometric analysis. *International Journal of Eurasia Social Sciences*, 11(40), 380-416.
- Kuo, F.E., Sullivan, W.C. (2001). Environment and crime in the inner city: Does vegetation reduce crime? *Environment and Behavior*, 33(3), 343-367. <https://doi.org/10.1177/0013916501333002>
- LaGrange, R., Ferraro, K. F. (1989). Assessing age and gender differences in perceived risk and fear of crime. *Criminology*. 27(4), 697-719. <https://doi.org/10.1111/j.1745-9125.1989.tb01051.x>
- LaGrange, R. L., Ferraro, K. F., Supancic, M. (1992). Perceived risk and fear of crime: Role of social and physical incivilities. *Journal of Research in Crime and Delinquency*. 29(3), 311-334. <https://doi.org/10.1177/0022427892029003004>
- Lane, J. (2015). "Fear of Crime" in International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences (Second Edition). 03.02.204 tarihinde <https://www.sciencedirect.com/topics/social-sciences/fear-of-crime#:~:text=Fear%20of%20crime%20is%20an,%2C%201995%3B%20Warr%2C%201985> adresinden alındı.
- Lebowitz, B. D. (1975). Age and fearfulness: Personal and situational factors. *Journal of Gerontology*, 30(6), 696-700. <https://doi.org/10.1093/geronj/30.6.696>
- Lim, H., & Chun, Y. (2015). The limitations and advancements in measuring fear of crime. *Journal of Public Administration and Governance*. 5(2), 140-148.
- Mawby, R. I. (1986). Fear of crime and concern over the crime problem among the elderly. *Journal of Community Psychology*, 14, 300-306. [https://doi.org/10.1002/1520-6629\(198607\)14:3<300::AID-JCOP2290140308>3.0.CO;2-V](https://doi.org/10.1002/1520-6629(198607)14:3<300::AID-JCOP2290140308>3.0.CO;2-V)
- Moore, M. H., Trojanowicz, R. C. (1988). *Policing and the Fear of Crime. Perspectives on Policing*. 3. US Department of Justice, Office for Justice Programs.
- Okubo, Y. (1997). Bibliometric indicators and analysis of research systems: Methods and examples. *OECD Science, Technology and Industry Working Papers*, 1, 3-68. <https://doi.org/10.1787/18151965>
- Pain, R. (2001). Gender, race, age and fear in the city. *Fear and The City*, 38(5/6), 899-913. <https://doi.org/10.1080/00420980120046590>
- Pantazis, C. (2000). Fear of crime, vulnerability and poverty: Evidence from the British crime survey. *The British Journal of Criminology*. 40(3), 414-436. <https://doi.org/10.1093/bjc/40.3.414>
- Ratcliffe, J.H., Taniguchi, T., Groff, E.R., & Wood, J.D. (2011). The Philadelphia foot patrol experiment: A randomized controlled trial of Police patrol effectiveness in violent crime hotspots. *Criminology*. 49(3), 795-831. <https://doi.org/10.1111/j.1745-9125.2011.00240.x>
- Rountree, P. W., & Land, K. C. (1996). Perceived risk versus fear of crime: Empirical evidence of conceptually distinct reactions in survey data. *Social Forces*, 74(4), 1353-1376. <https://doi.org/10.2307/2580354>
- Scott, H. (2003). Stranger danger: Explaining women's fear of crime. *Western Criminology Review*, 4(3), 203 - 214.
- Skogan, W. G. (1987). The impact of victimization on fear. *Crime & Delinquency*, 33(1), 135-154. <https://doi.org/10.1177/0011128787033001008>
- Skogan, W. G. (1987). The impact of victimization on fear. *Crime & Delinquency*, 33(1), 135-154. <https://doi.org/10.1177/0011128787033001008>
- Stanko, E. A. (1995). Women, crime, and fear. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*. 539, 46-58. <https://doi.org/10.1177/0002716295539001004>
- Taylor, R.B., & Hale, M. (1986). Testing alternative models of fear of crime. *The Journal of Criminal Law and Criminology*. 77(1), 151-189. <https://doi.org/10.2307/1143593>
- The New York Times. (May 9, 1982). "Abuse of Elderly is Discussed" 03.02.2024 tarihinde <https://www.nytimes.com/1982/05/09/archives/abuse-of-elderly-is-discussed.html> adresinden alındı.
- Will, J. A., McGrath, J. H. (1995). Crime, neighborhood perceptions, and the underclass: The relationship between fear of crime and class position. *Journal of Criminal Justice*, 23(2), 163-176. [https://doi.org/10.1016/0047-2352\(95\)00004-A](https://doi.org/10.1016/0047-2352(95)00004-A)